

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نوت: نسبت هفتمین سالگرد حادثه تروریستی ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، این مضمون با اهمیت را که قبلاً ترجمه نموده بودم، بار دیگر به اطلاع هموطنان میرسانم. محتویات این مضمون بسیار آموزنده است.

نویسندگان: الکزاندر کوکبرن و جفری کلیر
مترجم: میر عبدالرحیم عزیز

فرستاده مخفی افغان حکایت میکند در جنگ علیه ترور برایش صفر بدهید چطور تسلیمی بن لادن به بوش پیشکش شد و چطور بر بادش داد

الکزاندر کوکبرن (Alexander Cockburn) و جفری کلیر (Jeffrey Clair) مضمون دلچسپی را در یک نشریه سیاسی بنام ضربه متقابل (Counterpunch) بتاريخ اول نوامبر ۲۰۰۴ به نشر سپردند که اینک ترجمه آنرا برای معلومات سیاسی و تاریخی هموطنان گرامی تقدیم می‌داریم.

جورج بوش مردیکه قسمت عمده مبارزات انتخاباتی اش را اهلیت وی در جنگ علیه ترور تشکیل میداد، میتوانست سر بن لادن را در یک پطنوس در روز اول کارش بدست آورد. این پیشکش تا روز دوم فروری ۲۰۰۲ به اعتبار خود باقی بود. این اتهام ذریعه یک افغان امریکائی که به حیث فرد ارتباطی بین طالبان و ادارات کلنتن و بوش ایفای وظیفه میکرد وارد شده است. اسم وی کبیر محبت است که ۴۸ سال دارد و فعلاً در شهر هوستن تکزاس مصروف تجارت میباشد. وی در ولایت جنوب شرقی پکتیا متولد شده و از قبیله جاجی است. محبت در پوهنتون ست لوئیز (St. Louis) تحصیلات خود را به پایان رسانیده و در دهه ۱۹۸۰ اداره روابط خارجی مجاهدین را بدوش داشت. وی همچنان تماس های وسیعی با موسسات سیاست خارجی امریکا و طالبان برقرار کرده بود. بعد از اخراج شوروی از افغانستان، کبیر محبت دوباره به امریکا برگشت و به تاسیس یک موسسه تجارتی صادرات با افغانستان اقدام کرد و ضمناً تابعیت امریکا را هم بدست آورد. به ارتباط روابطش با طالبان، محبت در نیمه دوم دهه ۱۹۹۰ وقت و مساعی زیادی را در قرار داد پیشنهادی لوله گاز از طریق شمال افغانستان صرف نمود.

در یک مصاحبه طولانی و در یک نامه غیر رسمی، کبیر محبت با تفصیل اسنادی را که اتهام وی را علیه اداره بوش محکم تر جلوه میدهد به ما ارائه کرد. این اسناد نشان میدهد که اداره بوش میتوانست بن لادن و سائر

اعضای عالیرتبه وی را منحصی زندانیان خواه در امریکا و یا نزد متحدین امریکا بدست آورده و یا در مراکز شان در افغانستان بقتل برساند. طوریکه تحقیق و کاوش در منابع اطلاعاتی نشان میدهد، قسمت اعظم فعالیت کبیر محبت مورد بحث بعضی گزارشات خبری بشمول گزارش اختصاصی شبکه تلویزیون سی بی اس (CBS) توسط الن پیزی (Alan Pizzev) در سپتامبر ۲۵ سال ۲۰۰۱ قرار گرفت. این بار اول بود که محبت این داستان را علنی ساخت.

در اخیر ۱۹۹۹ تعزیرات اقتصادی امریکا و انزاوی جهانی برای طالبان بسیار گران تمام شد و متوجه شدند که موجودیت بن لادن و تاسیسات آموزشی وی در افغانستان "فقط یک مسولیت لعنتی است." محبت اظهار داشت که یک دیپلمات امریکائی به صراحت کامل به اطلاع رهبری طالبان رسانید که اگر یک تبعه امریکائی به اثر کدام اقدام القاعده صدمه ببیند، امریکا طالبان را مسئول دانسته و ملا عمر و دیگر رهبران طالبان را هدف قرار خواهد داد.

در تابستان سال ۲۰۰۰، محبت طی یک سفرش در افغانستان با مقامات عالیرتبه طالبان در قندهار دیدار نمود. طالبان از محبت خواهش کردند که ترتیب یک ملاقات را با مامورین با صلاحیت اتحادیه اروپائی بگیرد تا راه تسلیمی بن لادن جویا گردد. محبت پیشنهاد نمود که ایشان بن لادن را به محکمه جنائی جهانی در هاگ تسلیم نمایند. متعاقباً، کبیر محبت زمینه دیدار را بین هیت طالبان و رینر ویلند (Reiner Weiland) نماینده اتحادیه اروپائی در هتل شرتن Sheraton Hotel در شهر فرانکفورت مهیا ساخت. ویلند (Weiland) به طالبان گفت که پیشنهاد ایشان را به المر بروک (Elmer Brok) مدیر روابط خارجی اتحادیه اروپائی ارائه خواهد کرد. محبت گفت که بروک (Brok) بعداً سفیر امریکا را در جرمنی ازین پیشکش طالبان آگاه ساخت. در این مقطع، وزارت خارجه امریکا به محبت گفت که امریکا میخواهد که از خدمات وی مانند گذشته استفاده نماید. محبت اظهار داشت که از ماه نوامبر سال ۲۰۰۰ تا ماه سپتامبر سال ۲۰۰۱، مبلغ ۱۱۵۰۰۰ دالر بوی پرداخت شده بود.

در صبح روز ۱۲ اکتوبر سال ۲۰۰۰، محبت در واشنگتن بود و برای یک ملاقات به ساعت ۱۱ صبح در وزارت خارجه امریکا آمادگی میگرفت. درینوقت وزارت خارجه امریکا با وی تیلیفونی تماس گرفته و برایش گفتند که تلویزیون را تماشا کن و بعداً نزد ما بیا. کشتی نظامی امریکائی کول (Cole) منفجر گردیده بود. محبت مجلسی با امر شعبه جنوب شرق آسیا و مامورین اداره امنیت ملی داشت. ایشان به محبت گفتند که امریکا "افغانستان را بیرحمانه بمباران خواهد کرد." محبت به ایشان جواب داد "برای من سه هفته وقت دهید و من بن لادن را به دروازه شما تحویل میدهم." امریکائیان یکماه به محبت وقت دادند. محبت بسوی قندهار رفت و بمباران قریب الوقوع افغانستان را به سمع طالبان رسانید. طالبان به محبت گفتند که ترتیب یک ملاقات را با مقامات امریکائی گرفته تا حالت و چگونگی تسلیمی بن لادن را با ایشان صحبت کنیم. کمتر از یک هفته به انتخابات ریاست جمهوری امریکا در روز دوم نوامبر سال ۲۰۰۰ باقی مانده بود که محبت ترتیب یک مجلس مستقیم را بین رهبران طالبان و یک تیم از حکومت امریکا در هتل شرتن (Sheraton Hotel) در فرانکفورت گرفت.

بعد ازینکه مجلس با دشواری در روز اول در فرانکفورت آغاز شد، محبت گفت که طالبان شدت تهدید امریکا را فهمیدند و راه های طرح کردند که با بن لادن معامله شود. بن لادن میتوانست که به اتحادیه اروپائی تسلیم داده شود، ذریعه طالبان کشته شود و یا اینکه برای هدف حملات راکتی در یک محل معین جا بجا گردد. در اخیر مجلس، طالبان وعده تسلیمی بدون قید و شرط بن لادن را دادند. بالاخره همه موافقه کردیم که بهترین راه این خواهد بود که بن لادن و معاونین او را در یک محل جمع نموده و بعداً امریکا یک یا دو راکت رهبری شده را به آنجا بفرستد. تا آن زمان بن لادن در بیرون شهر قندهار زندگی میکرد. مدت کمی بعد از مجلس فرانکفورت، طالبان اسامه بن لادن را به منطقه درونته انتقال داده و او را در آنجا تحت نظارت گرفتند.

بدنبال انتخابات سال ۲۰۰۰ در امریکا، محبت به اسلام آباد مسافرت نموده و با ویلیام میلان (William Milam) سفیر امریکا در پاکستان و شخص تعیین شده از جانب اداره کلنتن به ارتباط تماس با طالبان در مورد سرنوشت بن لادن ملاقات نمود. میلان به محبت گفت که کار تمام است، لکن بمباران واقعی بوسیله اداره بوش انجام خواهد شد.

در ۲۳ نوامبر سال ۲۰۰۰، محبت از اداره امنیت ملی تیلیفون گرفت و بوی گفتند که ایشان میخواهد که او را رسماً در لست معاشخوران امریکا منحیث شخص ارتباطی با طالبان قرار دهند. محبت موافقه کرد. چند هفته بعد، یک مامور رسمی اداره جدید امنیت ملی بوش از وی تقاضا نمود که به کار خویش ادامه دهد و بعد از مدت کوتاهی نامۀ از جانب اداره بوش بوی داده شد (محبت میگوید که یک کاپی آنرا دارد) که در آن طالبان نسبت کوتاهی امریکا در معامله با بن لادن معذرت خواستند. درین نامه تذکار رفت که اداره جدید هنوز در حال تشکل بوده و تقاضا نمودند که با طالبان در ماه فروری سال ۲۰۰۱ دیدار نمایند.

اداره بوش محبت را با یک نامۀ دلجویانه و محبت آمیز در مورد تعویق پلان دوباره فرستاد و سه بار از تاخیر در سال ۲۰۰۱ و آخری بعد از حادثه سپتامبر ۱۱ به طالبان اظهار تاسف نمودند. و هر بار از وی تقاضا کردند که عین تأثر را در مورد کوتاهی در انجام طرحیکه در فرانکفورت موافقه شده بود به طالبان اظهار بدارد. این مسامحه از جانب امریکا یک نوع مزاح و شوخی دائمی برای طالبان گشت. محبت گفت که طالبان به من پیشنهاد کردند که اگر امریکا برای راکت های رهبری شده غرض حمله بر بن لادن که در درونته زیر نظارت بود مواد سوخت ندارد، ما پول آنر میپردازیم.

آخرین سفر محبت به افغانستان منحیث معاشخور امریکا بتاريخ ۳ سپتامبر ۲۰۰۱ صورت گرفت. به تاریخ ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، محبت مصروف ترجمانی برای یک تعداد از رهبران طالبان بود که همه حمله بر مرکز تجارت جهانی و پنتاگون را در تلویزیون مشاهده کردند. چهار روز بعد، وزارت خارجه امریکا از محبت تقاضا نمود که ترتیب ملاقات را با طالبان بگیرد. محبت گفت که طالبان ذریعه طیارات سی - ۱۳۰ (C-130) بسوی کوئته پرواز کردند. ایشان در آنجا با سه تقاضای هیت امریکائی موافقت کردند. ۱. **تسلیمی فوری بن لادن؛ ۲. استرداد کلیه خارجیان در سازمان القاعده که کشور های متبوعه شان آنها را میخواهند؛ ۳. بستن مراکز و اردوگاه های آموزشی بن لادن.** محبت گفت که طالبان به کلیه تقاضا ها موافقه نمودند. مجلس کوئته با کلمات محتاطانه و مبهم بوسیله پزی (Pizzey) بتاريخ ۲۵ سپتامبر با ذکر نام محبت گزارش یافت. محبت گفت که اداره بوش بیشتر ازین جریان نسبت به سائر حوادث دیگر نارام و متاثر شد که سر انجام برنامه کشتن بن لادن هم بکلی ترک گردید.

محبت گفت که بتاريخ ۱۸ اکتوبر ۲۰۰۱، وی به سفارت امریکا در اسلام آباد دعوت شد. به وی گفتند که "برای او روشنائی در انتهای تونل وجود دارد." بدین معنی که محبت به وظیفه دعوت میشد که بعداً کرسی را توظیف کردند. محبت ازین پیشکش ابا ورزید و گفت که وی آرزوی نقش دست نشانده و احتمالاً یک فرد ساده لوح و خوش باور را ندارد.

بعد از چند روز حکایت پزی (Pizzey) افشا گردید و محبت خشم اداره بوش را که قبلاً در آنجا یک دشمنی در قیافیه خلیل زاد داشت کمائی نمود. خلیل زاد بتاريخ ۲۲ سپامبر به حیث فرستاده اختصاصی امریکا در افغانستان تعیین گردید. بعد از ملامت کردن وی، مقامات امریکائی بوی گفتند که بازی عوض شده است و بایست به طالبان شرط جدید را بگوئید که یا تسلیم شوید یا اینکه خواهید مرد. محبت نپذیرفت که حامل این پیام باشد و ازین پس از لست معاش خواران امریکا پائین افتاد.

در عین ماه اکتوبر ۲۰۰۱ حینیکه محبت در مورد رهائی هیتز مرسر (Heather Mercer) موافقانه با طالبان مذاکره میکرد، طالبان یکبار دیگر گفتند که آنها بدون قید و شرط بن لادن را تسلیم خواهند داد. محبت اظهار داشت که وی این پیشنهاد طالبان را به سمع دیوید دوناهو (David Donahue) جنرال قونسل امریکا در اسلام آباد رسانید. بوی گفته شد که "ترین به حرکت افتاده است." یعنی تصمیم قبلاً در مورد حمله به افغانستان اتخاذ گردیده است. بعد از یک مدت کوتاه، بمباران افغانستان آغاز شد.

در ماه دسامبر ۲۰۰۱، محبت در پاکستان بود و با حرکات استهزا آمیز جریان حمله به محل اختفای فرضی بن لادن را در کوه های توره بوره متصل به سرحدات پاکستان تعقیب میکرد. او مقامات سفارت امریکا را در اسلام آباد گفت که این حمله ضیاع وقت است. رهبران طالبان بوی گفتند که بن لادن حتی نزدیک به توره بوره هم

نبود، بلکه در منطقه وزیرستان اقامت داشت. بن لادن با فهم اینکه امریکا امواج تلیفون دستی او را تعقیب میکند، او یک شخص مشابه خود را به توره بوره فرستاد تا امریکائیان را بفریبد. نویسندگان این مضمون اظهار میدارند از اسنادیکه محبت در اختیار ما گذاشت و از تفصیلات که ما از او بدست آوردیم، ما شرح داستان محبت را تأیید می کنیم و خوش استیم که این حکایت را که نشاندهنده ناکامی غیر قابل باور اداره بوش در عدم پذیرش پیشنهاد طالبان بر ارتباط از بین بردن بن لادن است علنی سازیم. در نتیجه این ناکامی، بیش از ۳۰۰۰ امریکائی و هزار ها افغان کشته شدند. محبت هم دوبار از مرگ فرار کرد. وقتیکه القاعده از نقش او آگاه شد، در سدد کشتن وی برآمد. در ماه فروری سال ۲۰۰۱، یک بمب در هتل محل اقامت وی در کابل منفجر شد. در اخیر همان سال، یک بمب دستی در اطاق هتل محل اقامت وی در قندهار پرتاب شد اما منفجر نگردید.

محبت حکایت خود را به کمیسیون تحقیق حادثه سپتامبر ۱۱ و اعضای فامیل قربانیان این حادثه بازگو نمود (وی از روی نگرانی در آغاز گفته بود که نمیخواهد این موضوع را به کسی دیگر فاش سازد). فامیل های قربانیان ۱۱ سپتامبر سال ۲۰۰۱ طرح دعوی را علیه دولت امریکا به اساس این تصور که اشتباهات اطلاعاتی باعث بروز حادثه ۱۱ سپتامبر شده بود براه انداختند. محبت گفت که توضیحات وی مورد دلچسپی و علاقه فامیل قربانیان این حادثه قرار نگرفت زیرا قضاوت وی در مورد وقوع حادثه ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، بر مبنای اشتباهات اطلاعاتی قرار نداشته و ندارد، بلکه به اساس خطای جنائی اداره بوش استوار میباشد.